

Bilag til Beretn. fra Folketingets Udv. ang. Lovf. om indenrigs Kødkontrol.

Det tilbageleveres derefter tilligemed Suppen til Ejeren imod Erlæggelse af følgende Betaling:

For 1 Okse	2 Kr.
— 1 Hest	2 —
— 1 Svin	2 —
— 1 Fedekalv	2 —
— 1 Spædekalk, Faar eller Lam	1 —

der erlægges uden Hensyn til, om det hele Dyr eller kun Dele af samme komme til Kogning.

Fører den endelige Undersøgelse til det Resultat, at Kødet er uskikket til Menneskeføde, bliver det af den undersøgende Dyrlæge tilbageholdt og ved Stationens Foranstaltning gjort ubrugeligt. Ejeren har ikke noget Krav paa Tilbagelevering eller Erstatning.

Hvis noget af de til Kontrollen fordrede indvendige Organer eller Dele af Kødet mangle ved Dyrlægens Undersøgelse, skal Kødet som Regel gives anden Klasses Stempel (i sort Farve).

Kan af disse eller andre Grunde fornøden Besigtigelse ikke finde Sted, uden at Kontrollen dog tør erklære Kødet for uskikket til Menneskeføde, kan Kødet afvises.

Under særlige Omstændigheder kan Dyrlægen, naar han dertil anser sig berettiget, afvige fra denne Regel.

§ 4. Formener vedkommende Kødejer sig forudrettet ved den af den kontrollerende Dyrlæge truffede Afgørelse, enten vedrørende Kødets totale Kassation eller Kogning, er han berettiget til at indanke denne for Sundhedskommissionen, der i den Anledning kan tilkalde sagkyndig Bistand, og snarest muligt træffer endelig Afgørelse.

Klagerens til Sundhedskommissionen rettede skriftlige Begæring maa da indleveres til denne inden 12¹/₂ Timer efter Skønnets Afgivelse, og samtidig deponeres paa Slagtehusenes Kontor til Dækning af Omkostninger et Beløb af 20 Kr., der imidlertid tilbagebetales Kødets Ejer, saafremt Sundhedskommissionen maatte give Klageren Medhold.

§ 5. Kontrolstationen overtager intet som helst Ansvar for det paa samme indførte Kød.

Befindes det ved Undersøgelsen, at et Dyr har lidt af en smitsom Sygdom, er Kødets Ejer, hvis det i denne Anledning bliver nødvendigt at træffe særlige Foranstaltninger for at forhindre Smittens Udbredelse, pligtig til at refundere de dermed forbundne Omkostninger.

§ 6. De, som indføre Kød paa Kontrolstationen, ere pligtige til at indbringe det i Lokalet paa den af den kontrollerende Dyrlæge dertil anviste Plads og atter paa dennes Opfordring at borttage det.

§ 7. Kød af selvdøde Dyr af den i § 1 omhandlede Art maa ikke indføres i Staden og maa ikke forhandles til Menneskeføde.

§ 8. Blod, Indmad og andet Slagteraffald af de i § 1 nævnte Dyr maa ikke indføres til Forhandling her i Staden. Ej heller maa til Forhandling indføres Pølser og andre Levnedsmidler, der ere tilberedte af stærkt sønderdelt Kød, Blod eller Indmad af oftnævnte Dyr, Kødestrakt fraregnet.

Undtagelse derfra kan dog for Pølsers og lignende Levnedsmidlers Vedkommende indrømmes af Sundhedskommissionen, hvor Omstændighederne tale herfor, og paa de af Sundhedskommissionen fastsatte Betingelser, naar disse Næringsmidler indføres fra Steder, hvor behørig Kontrol med Slagtning og med Tilvirkning af Pølser og lignende Levnedsmidler er indført.

§ 9. Fra den i § 1 givne Hovedregel om Indførsel af fersk Kød til Forhandling er Sundhedskommissionen bemyndiget til for udenbyes Svinelagteriers Vedkommende at gøre en Undtagelse, idet Kommissionen, naar fyldestgørende veterinært Til-